

Als je Gods geboden gehoorzaamt laat je zien dat je trouw bent aan Hem.

We worden aangespoord om iedere dag na te denken over wat we hebben gedaan.

Elke dag bidden is één van de geboden van God. Andere geboden zijn:

- dieren goed behandelen,
- altijd hoffelijk en gastvrij zijn
- een waardig beroep hebben
- niet slecht over anderen praten

'Abdu'l-Bahá wijdde zijn leven aan het dienen van de Zaak van God en aan het **uitdragen** van Zijn geboden. Geduldig toonde hij ons de weg. Toen één van de vrienden hem vroeg hoe we de leringen van God in de praktijk kunnen brengen en geestelijke kwaliteiten kunnen **verwerven**, antwoordde 'Abdu'l-Bahá liefdevol: "kam kam, ruz beh ruz", wat betekent: "beetje bij beetje, dag na dag".

Hij vertelde dat we niet naar onze zwakheden en tekortkomingen moeten kijken, maar moedigde ons aan om op Gods barmhartigheid en hulp te vertrouwen.

Bahá'u'lláh zei:

*"O Mensenzoon! **Veronachtzaam** Mijn geboden niet als gij Mijn schoonheid liefhebt en vergeet Mijn raadgevingen niet, als gij Mijn welbehagen wilt verwerven."*

Drie woorden leren:

uitdragen = vertellen en laten zien door je gedrag

Ik draag uit dat eerlijkheid belangrijk is door zelf eerlijk te zijn.

verwerven = verkrijgen, zorgen dat je iets krijgt

Ik verwerf geduld door te oefenen met geduldig zijn

veronachtzamen = ergens niet op letten, je ergens niet aan houden

Ik veronachtzaam de verkeersregels, ik rijd gewoon door rood.

Hájí Muḥammad en de vogels

Vorige keer las je het verhaal van Hájí Muḥammad die op reis ging met de boot.

Hij gehoorzaamde meteen en hij vertrouwde op God toen het ging stormen.

Maar Hájí Muḥammad was niet altijd zo snel met gehoorzamen. Misschien weten jullie al dat hij een heel goede schutter was. Zijn kogels misten nooit hun doel. Hij kon zelfs een kleine vliegende vogel raken terwijl hij zelf op een galopperend paard zat!

Op een dag kwam hij een groep bahá'ís tegen die op stap waren met Bahá'u'lláh en hij besloot zich bij hen aan te sluiten. Toen Bahá'u'lláh zag dat Hájí Muḥammad zijn geweer ging gebruiken, zei Hij tegen hem dat hij geen onschuldige vogels moest doodschieten.

Hájí Muḥammad lette niet op wat Bahá'u'lláh had gezegd want hij hield erg van jagen.

Hij ging gewoon door, hij schoot op iedere vogel die hij zag. En hij was heel verbaasd dat zijn kogels de vogels niet raakten. Hij schoot telkens opnieuw, op grote en op kleine vogels, maar hij raakte er niet één meer.

Op de terugweg zag Hájí Muḥammad een grote, prachtige witte vogel. De vogel was zo groot dat hij niet snel kon vliegen en Hájí Muḥammad dacht dat hij deze vogel vast gemakkelijk kon raken. Zijn eerste schot miste. Hij schoot nog vier keer, maar miste iedere keer. In paniek vloog de angstige vogel naar hem toe. Hájí Muḥammad dacht dat hij nu zeker niet meer zou kunnen missen. Hij schoot nóg twee keer, maar de vogel ontsnapte toch.

Hájí Muḥammad was stomverbaasd en hij begon over de hele gebeurtenis na te denken. Ineens begreep hij iets heel belangrijks. Hij beseftte dat Bahá'u'lláh hem een duidelijk gebod had gegeven, maar doordat hij zo in beslag genomen was door zijn eigen wensen en verlangens, had hij Bahá'u'lláh genegeerd. Op die dag nam Hájí Muḥammad een vastberaden besluit om de geboden van God altijd te gehoorzamen.

